

Tilbagebetaling efter enkepensionslovens § 9, stk. 5

Udtalt overfor amtsankenævnet for Nordjyllands amt, at der ikke i enkepensionslovens § 9, stk. 5, var hjemmel til at gennemføre et tilbagebetalingskrav vedrørende for meget udbetalt enkepension, da den pågældende pensionist ikke kunne antages at have tilsidesat sin oplysningspligt; en sådan tilsidesættelse var således ikke årsagen til den med urette foretagne udbetaling.

FOB nr. 84.185

Henstillet til amtsankenævnet at tage sagen op til fornyet overvejelse.

(J. nr. 1984-516-044).

A klagede for sin mor, B, over en afgørelse fra amtsankenævnet for Nordjyllands amt, hvorved nævnet tiltrådte, at det sociale udvalg i X kommune havde fastholdt et krav over for B om tilbagebetaling af for meget udbetalt enkepension.

Det fremgik af de foreliggende oplysninger, at B, som var født i 1925, fra december 1980 modtog enkepension. Med overtagelsesdag den 15. april 1981 solgte hun sin landbrugsejendom og købte et mindre hus, hvilket blev indberettet til kommunens skattevæsen (grønt indberetningskema).

B henvendte sig sammen med A på socialforvaltningen den 21. april 1981 og oplyste om det nævnte ejendomssalg og -køb. I forvaltningens journalark dateret den 6. maj 1981 var noteret:

»Kl. og en søn har været på kontoret, idet kl. nu har solgt sin landbrugsejendom og købt hus i (X). Der udleveres skema til udfyldelse af nye indkomst- og formueforhold, som loves indleveret når forholdene er endeligt afklaret.« (Skema: »Ansøgning om afvigelse fra socialindkomsten«).

Den 14. august 1982 indgav B til socialforvaltningen et udfyldt skema »Ansøgning om afvigelse fra socialindkomsten«. Ved skemaets hoved havde hun anført »Event.«. Ansøgningen var vedlagt en skrivelse af 14. august 1982, hvori B anførte:

»Vedlagt ansøgning om ændring af socialindkomsten, er primært en orientering til forvaltningen om de ændrede indtægts- og udgiftforhold, der er en følge af salget af ejendommen i..., og købet af huset..., såvidt jeg kan se, er de fremtidige indtægtsforhold ikke af en sådan størrelsesorden, at de giver anledning til ændring af 1982-socialindkomsten - og derved ikke af enkepensionen ...«

I skrivelse af 22. september 1982 meddelte socialforvaltningen B, at hun for perioden fra den 15. april 1981 til den 30. september 1982 havde fået udbetalt 20.112,35 kr. for meget i enkepension og anmodede hende om at indbetale beløbet. Jeg måtte forstå, at forvaltningen ikke forud for denne afgørelse havde været i kontakt med B.

I skrivelse af 19. oktober 1982 til forvaltningen protesterede A over den del af kravet, der vedrørte perioden fra den 15. april 1981 til den 15. maj 1982. A anførte, idet han henviste til enkepensionslovens § 9, stk. 4 og 5, at B ikke havde modtaget pensionen »mod bedre vidende«. A oplyste,

»... at min mor - sammen med mig - henvendte sig til socialforvaltningen d. 21/4-81 for at meddele flytning. Samtidig oplyste min mor, at salg/køb af ejendom/hus måtte forventes at medføre ændringer i de økonomiske forhold, men at hun ikke på dette (daværende) tidspunkt var i stand til nærmere at angive størrelsen af den fremtidige indtægt eller at sige, fra hvilket tidspunkt de deponerede beløb kunne forventes frigivet med henblik på køb af obligationer - p.g.a. handelens komplicerede karakter, afventen af landbrugsministeriets tilladelse til udstykning m.v. - Min mor fik herefter at vide, at det i så fald ikke var muligt at foretage ændringer i beregningsgrundlaget/socialindkomsten. Hun fik derfor udleveret en blanket, »Ansøgning om afvigelse fra socialindkomsten«, med anmodning om at indsende den i udfyldt stand på det tidspunkt, hvor det ville være klart hvilke økonomiske ændringer ejendomssalget, -købet ville medføre for den fremtidige indtægt. Min mor - eller jeg - blev ikke på dette tidspunkt - hverken direkte eller indirekte - oplyst om, at der efterfølgende kunne blive tale om tilbagebetaling af socialpensionen.«

A oplyste videre i skrivelserne, at B først den 15. maj 1982 fik mulighed for at disponere over det beløb, som skulle udbetales i forbindelse med ejendoms-handelen. A anmodede X kommune om at frafalde tilbagebetalingskravet for perioden den 15. april 1981 til den 15. maj 1982, idet han gjorde gældende, at B straks efter, at der var sket forandringer i de personlige og økonomiske forhold, underrettede forvaltningen herom, og at hun ikke blev underrettet om eller var klar over, at der kunne blive tale om tilbagebetaling af den ydede pension, »før de vedvarende ændringer i de økonomiske forhold indtrådte«. Endelig protesterede A mod beregningen af tilbagebetalingskravet, der var baseret på indtægterne fra obligationerne.

Socialforvaltningen fremsatte over for det sociale udvalg nogle kommentarer i anledning af A's klage og anførte bl.a.:

» ...

Forvaltningen finder ikke, at kl. kan have modtaget pensionen i god tro, idet der under samtalen på herværende forvaltning i foråret 1981 bl.a. blev udleveret blanket »ansøgning om afvigelse fra socialindkomst« m.h.p. opl. om faktiske/fremtidige økonomiske oplysninger til brug for beregning/omregning af pensionen.

Det blev ganske rigtig oplyst af kl. og dennes søn, at man ikke aktuelt var i stand til at redegøre for forholdene, men det blev forvaltningen lovet at indlevere nævnte skema hurtigst muligt.

Orienteringen er således sket mundtligt, og indholdet i sin fulde udstrækning lader sig ikke bevise. Se dog journalnotat af 6/5-81.

...

Det findes ikke i den konkrete sag, at kl. har tilsidesat sin oplysningspligt, men til gengæld kan hun næppe have modtaget den i god tro. Af praktiske grunde (manglende oplysninger) var det omkring handelstidspunktet ikke muligt at foretage en omregning. At sagens afklaring - m. deraf følgende omregning - har trukket så længe ud, må siges at være uheldigt. Som tdl. nævnt findes kl. ej heller at have modtaget pensionen i god tro (såfremt handlen ikke kunne tænkes at have betydning for pensionsberegningen, var der næppe grund til at anmode om fornyede oplysninger), men de konkrete opl. om evt. ændringsbeløb er og kan ikke gives en kl. uden at kende de nøjagtige indkomst- og formueforhold. ...» (fremhævet af mig).

Det sociale udvalg besluttede at fastholde hele tilbagebetalingskravet, og A klagede over det sociale udvalgs afgørelse til amsankenævnet for Nordjyllands amt, idet han henviste til det, han havde anført i skrivelsen af 19. oktober 1982 til socialforvaltningen i X kommune. Herudover anførte A bl.a. udover henvisning til B's skrivelse af 14. august 1982 til socialforvaltningen, at »min mor - og jeg - var af den opfattelse, at der ikke skulle ske regulering af den fremtidige pension og at min mor derfor også - om muligt i endnu højere grad - var fuldt berettiget til den indtil juni 1982 udbetalte pension«. A henviste endvidere til, at pkt. 17 c i sikringsstyrelsens cirkulære af 23. april 1981 måtte antages at omhandle den »normale« ejendomshandelssituation, hvor sælger/køber allerede ved slutsedlens underskrift er bekendt med de økonomiske konsekvenser af handelen. A bestred, at socialforvaltningen skulle kunne udbetale pensionen »foreløbigt« på det hidtidige indkomstgrundlag med mulighed for senere tilbagebetaling, idet forvaltningen straks, når den har fået underretning om eventuelle fremtidige indkomstændringer, må omberegne pensionsbeløbet på grundlag af den forventede fremtidige indkomst. A oplyste, at B i juni måned 1982 telefonisk havde meddelt socialforvaltningen, at ejendomshandelen nu endelig var gået i orden, og at det formentlig ikke ville være nødvendigt at indsende skemaet vedrørende ændring af socialindkomsten, da indkomstændringerne tilsyneladende ikke ville ændre pensionsberegningen. Forvaltningen svarede da, at forvaltningen under alle omstændigheder skulle have tilsendt det udfyldte skema.

Amsankenævnet traf følgende afgørelse i en skrivelse til B:

»Nævnet skal indledningsvis bemærke, at ved salg af en ejendom må pensionen omberegnes med virkning fra salgstidspunktet, idet indtægterne optjenes fra dette tidspunkt. I et tilfælde, hvor pensionisten f.eks. på grund af deponering først senere får rådighed over salgsprovenuet, kan regulering dog først effektueres på det tidspunkt, hvor pensionisten opnår rådighed over sine midler. Socialforvaltningen må i et sådant tilfælde orientere pensionisten om, at regulering skal ske fra salgstidspunktet.

I nærværende sag fandt nævnet, at det må anses for godtgjort, at De ved samtalen i socialforvaltningen i foråret 1981 var blevet gjort bekendt med, at der skulle ske regulering af Deres pension med virkning fra salgstidspunktet, og at De som følge heraf måtte have været klar over, at De straks, når salgs-

provenuet blev frigjort, måtte rette henvendelse til kommunen, således at reguleringen af Deres enkepension kunne effektueres.

Nævnet fandt det således berettiget, at (X) kommune har omberegnet Deres pension med virkning fra 15. april 1981, jfr. enkepensionslovens § 9, stk. 3, og krævet det beløb, der herefter er udbetalt for meget i pension, tilbagebetalt.

Derimod fandt nævnet, at (X) kommune ved opgørelse af tilbagebetalingskrævet ikke med virkning fra salgstidspunktet, den 15. april 1981, har kunnet medregne indtægten af de obligationer, som De efter det oplyste først købte ved frigivelsen af købesummen den 27. maj 1982.

For perioden 15. april 1981 til 27. maj 1982 må enkepensionen således beregnes på grundlag af renteindtægt fra sælgerpantebreve og andre faktiske indtægter, herunder en eventuel forrentning af den kontante købesum, såfremt en sådan har været aftalt. Endvidere kan der efter reglerne i socialindkomstloven blive tale om et formuetillæg som følge af værdien af sælgerpantebrevene og den kontante udbetaling. Renteindtægten fra obligationer kan derimod først medregnes fra det tidspunkt, hvor obligationerne er købt.«

Nævnet vedtog således at stadfæste X kommunes afgørelse om tilbagebetaling, men hjemviste sagen til fornyet beregning af kravets størrelse.

Amtsankenævnet henviste i sin skrivelse til enkepensionslovens § 9, stk 3-5, og til sikringsstyrelsens cirkulære af 23. april 1981, pkt. 17-18.

I klagen til mig anførte A bl.a.:

» ...

Baggrunden for denne klage er, at amtsankenævnet i sin afgørelse af 6. marts 1984 uden fornødent grundlag lægger til grund, at min mor måtte have været klar over, at regulering af pensionen skulle ske med tilbagevirkende kraft fra salgstidspunktet. Jeg finder det således ikke rimeligt, at ankenævnet alene baserer en - for min mor - så væsentlig afgørelse på formodninger, når fakta - min mors oplysninger/handlinger - viser, at min mor har været i kvalificeret god tro.

...«

I en udtalelse i anledning af klagen anførte det sociale udvalg i X kommune bl.a.:

» ...

Det sociale udvalg er af den opfattelse, at såvel lovens bestemmelser som beregningsprincipper - jfr. sikringsstyrelsens beregningscirkulærer - er overholdt, hvorfor evt. ændringer kun kan ske via ændring af disse.

Samtidig er det dog udvalgets opfattelse, at såvel oplysningspligt som begrebet god tro generelt er ret vanskeligt at administrere.

Eksempelvis kan fremføres, at indgivne selvangivelsesoplysninger («hovednerven» for pens.beregninger) til skattevæsenet afgives i god tro (på tro og love), hvilket dog ikke hindrer en ændring af ansættelsen, og dermed hjemler adgang/pligt til regulering. I denne kategori sager, spec. hvor forvaltningen nødsages til regulering med tilbagebetaling til følge, og hvor forvaltningen ikke forudgående har haft kontakt til pensionisten - eller pensionisten til forvaltningen, kan problemet oplysningspligt/god tro volde store problemer.«

I en udtalelse anførte amsankenævnet, at nævnet ikke havde fundet anledning til at ændre den trufne afgørelse. Om det, A havde anført om B's »gode tro«, bemærkede amsankenævnet.

»... at det synes ubestridt, at det ved en samtale i socialforvaltningen i foråret 1981 aftaltes, at nærmere oplysninger om de økonomiske forhold ville blive fremsendt, når dette var muligt. Når dette alligevel ikke skete, skyldtes det, ifølge (A's) egne oplysninger, at man antog, at de ændrede økonomiske forhold ikke ville få betydning for pensionsberegningen. Denne antagelse skyldtes, stadig ifølge (A's) egne oplysninger, den fejlagtige opfattelse, at der gjaldt samme regler for omberegning af pensioner som for omberegning af børnetilskud. (Børnetilskudslovens § 3 a, jfr. socialministeriets bekendtgørelse nr. 455 af 23. oktober 1980).

På dette grundlag er det amsankenævnets opfattelse, at den af (A) påberåbte gode tro beror på en retsvildfarelse, og som sådan ikke kan tillægges selvstændig betydning for afgørelsen af tilbagebetalingsspørgsmålet.

...«

I en skrivelse til mig bemærkede A om amsankenævnets udtalelse:

»... at amsankenævnet tilsyneladende nu har ændret begrundelsen for sin afgørelse af 6. marts 1984. - Begrundelsen i afgørelsen af 6. marts 1984 var, som det fremgår af akterne, at det var blevet *anset for godtgjort*, at min mor *var blevet gjort bekendt med*, at der skulle ske regulering af pensionen fra salgstidspunktet. En begrundelse som der i sagsmaterialet og ikke mindst i oplysningerne fra det sociale udvalg i (X) kommune var vanskeligt - eller rettere umuligt - at finde dækning for. Af den grund har jeg naturligvis med tilfredshed konstateret, at amsankenævnet deler denne opfattelse, jfr. den ændrede begrundelse i amsankenævnets skrivelse ...

I denne skrivelse anfører amsankenævnet nu, at den påberåbte gode tro beror på en retsvildfarelse ...«

A gjorde herefter opmærksom på, at de oplysninger, som antagelsen om retsvildfarelse byggede på, ikke vedrørte den omstridte tilbagebetalingsperiode, men den periode, der lå efter det tidspunkt, da B var i stand til at give oplysninger om »den faktiske indkomst« (medio maj 1982).

Hertil anførte amsankenævnet i en supplerende udtalelse, at nævnets bemærkninger kun var at opfatte som kommentarer til A's synspunkter.

Jeg udtalte herefter følgende i en skrivelse til A:

»Efter den dagældende lov om enkepension afgang størrelsen af den pension, der kunne ydes, af pensionistens indtægtsforhold.

Loven indeholdt i § 9, stk. 3, følgende bestemmelse:

»Forøges eller nedsættes en pensionists indtægt mere end rent midlertidigt så meget, at en beregning af pensionen, herunder pensionstillæg, på grundlag af den indtægt, der herefter står til pensionistens rådighed, nu vil give et andet resultat, træffer det sociale udvalg foranstaltning til, at pensionen fremtidig nedsættes, inddrages eller forhøjes i overensstemmelse med ny beregning.«

Sikringsstyrelsens cirkulære af 23. april 1981 indeholdt i pkt. 17 retningslinjer for omregning af pension ved indtægtsændringer. I pkt. 17 c var det anført:

»Indtræder der varig forøgelse af formueindtægten, fx. ved salg af fast ejendom eller ved overtagelse af dødsbo til privat skifte, anses indtægtsforøgelsen for indtruffet på salgsdagen, respektive ved arvefaldet, således at pensionen kan omregnes med virkning fra dette tidspunkt. ...«

I cirkulærets pkt. 18 om efterregulering hed det:

» ...

Er situationen den omvendte, dvs. at den nye socialindkomst fastsættes til et højere beløb end den gamle, kan der eventuelt blive tale om tilbagebetaling af den for meget udbetalte pension. Om der skal ske tilbagebetaling afhænger af, om pensionisten har tilsidesat sin oplysningspligt, jfr. ... enkepensionslovens § 9, stk. 4 og 5.«

Enkepensionslovens § 9, stk. 4 og 5, havde følgende indhold:

»Stk. 4. Det påhviler en pensionist at meddele det sociale udvalg underretning om enhver forandring i sine økonomiske og personlige forhold, jfr. stk. 1 og 3, som kan formodes at medføre nedsættelse eller bortfald af pensionen, ligesom det sociale udvalg selv skal være opmærksom på, om sådan forandring indtræder.

Stk. 5. Hvis en pensionist mod bedre vidende, jfr. stk. 4, uberettiget har oppebåret pension, vil det beløb, der med urette er oppebåret, være at erstatte af pågældende, eventuelt hendes dødsbo. Bestemmelse om tilbagebetaling af uretmæssigt oppebårne pensionsbeløb træffes af det sociale udvalg.«

Der har i sagen været anvendt begreber som »regulering ... med tilbagevirkende kraft«, »adgang/pligt til regulering«, »nødsages til regulering med tilbagebetaling til følge« m.v. Dette giver mig anledning til at fremhæve, at enkepensionsloven ikke giver adgang til at foretage foreløbige udbetalinger, udbetalinger med forbehold eller lign. Som det fremgår af de gengivne bestemmelser, skal pensionen i visse tilfælde nedsættes med *fremtidig virkning*. Om der er grundlag for at rejse krav om *tilbagebetaling* beror på, om betingelserne i tilbagebetalingsreglerne i § 9, stk. 5, jfr. stk. 4, er opfyldt. D.v.s.,

1) pensionen skal være modtaget med urette,

- 2) oplysningspligten skal være tilsidesat,
- 3) tilsidesættelsen skal have ført til udbetalinger med urette,
- 4) ydelserne skal være modtaget mod bedre vidende.

Om disse betingelsers opfyldelse i den foreliggende sag skal jeg bemærke følgende:

ad 1:

Jeg finder ikke at have grundlag for at kritisere, at amsankenævnet ved afgørelsen af, fra hvilket tidspunkt reguleringen af pensionen skulle have haft virkning, har lagt vægt på handelstidspunktet, da forøgelsen af formueindtægten indtrådte. Jeg må derfor lægge til grund, at (B) med urette har modtaget et pensionsbeløb.

ad 2 og 3:

Jeg henviser først til, at (B) efter socialforvaltningens opfattelse ikke har tilsidesat sin oplysningspligt, jfr. ovenfor s. 186.

De oplysninger, der efter § 9, stk. 4, skal gives til socialforvaltningen, kan ikke begrænses til det faktum, at der har fundet køb/salg af en ejendom sted, men må også omfatte oplysninger om de økonomiske forhold vedrørende ejendomshandelen, således at det sociale udvalg bliver i stand til at foretage omberegning på grundlag af den forventede fremtidige indtægt.

I det foreliggende tilfælde er forholdet det, at (B) (og De) allerede i forbindelse med ejendomshandelen i april 1981 gav meddelelse herom til socialforvaltningen. Journaloplysninger om samtalen foreligger ikke. Der foreligger alene et kortfattet notat af 6. maj 1981 om, at der blev udleveret et skema til udfyldelse, »når forholdene er *endeligt* afklaret« (fremhævet af mig).

Jeg må lægge til grund,

at de økonomiske forhold først blev *endeligt* afklarede i midten af maj måned 1982 ved købet af obligationerne,

at (B) telefonisk gav forvaltningen oplysninger herom i juni måned 1982 (notater herom findes ikke i forvaltningens akter),

at forvaltningen ikke efter den 21. april 1981 og heller ikke efter den telefoniske meddelelse af juni 1982 selv foretog noget med henblik på at indhente oplysninger om (B's) ændrede økonomiske forhold, og

at (B) selv den 14. august 1982 - nærmest til orientering - gav socialforvaltningen oplysning om sine aktuelle økonomiske forhold.

Under disse omstændigheder finder jeg ikke, at betingelserne for at kræve tilbagebetaling under 2 og 3 er opfyldt, for så vidt angår tiden før den 15. maj 1982.

Jeg finder det ikke påkrævet i den foreliggende sammenhæng at gå nærmere ind på rækkevidden af betingelse 4 (»mod bedre vidende«).

Således som enkepensionslovens § 9, stk. 5, er formuleret, fremtræder dette element i bestemmelsen nærmest som en yderligere betingelse for

at gøre et tilbagebetalingskrav gældende, og i hvert fald i et tilfælde som det foreliggende, hvor det må lægges til grund, at der ikke har foreligget nogen tilsidesættelse af oplysningspligten efter lovens § 9, stk. 4, kan det efter min mening ikke antages, at et tilbagebetalingskrav skulle kunne støttes alene på en henvisning til, at det for meget udbetalte beløb er oppebåret »mod bedre vidende«, jfr. mine bemærkninger ovenfor.

Jeg finder således ikke, at der i bestemmelsen i enkepensionslovens § 9, stk. 5, som amsankenævnet i sin afgørelse har henvist til, er hjemmel for tilbagebetalingskravet. Jeg har gjort amsankenævnet bekendt med min opfattelse, men jeg har ikke herved taget stilling til, om et tilbagebetalingskrav kan gøres gældende på et andet grundlag, jfr. således den højesteretsdom, der er offentliggjort i Ugeskrift for Retsvæsen, 1959, s. 321. Jeg har samtidig hermed henstillet til amsankenævnet at undergive sagen en fornyet overvejelse.

Jeg har bedt amsankenævnet om at underrette mig om nævnets fornyede afgørelse.

...«

Amsankenævnet genoptog behandlingen af sagen og traf herefter følgende afgørelse i en skrivelse til B:

»Nævnet må fortsat lægge til grund, at der som følge af salget af Deres ejendom og den deraf følgende ændring i Deres økonomiske forhold skal ske omberegning af Deres enkepension, og at denne omberegning skal ske med virkning fra salgstidspunktet i det omfang, indtægterne løber fra dette tidspunkt.

Da denne omberegning ikke er sket, har De således modtaget et pensionsbeløb, som De ikke har været berettiget til.

Uanset at reglen i enkepensionslovens § 9, stk. 5, efter sin ordlyd ikke kan bringes i anvendelse i tilfælde som det foreliggende, finder nævnet, at det ud fra en konkret vurdering på grundlag af almindelige formueretlige regler om tilbagebetaling må påhvile Dem at tilbagebetale beløbet. Nævnet har herved lagt vægt på, at fejlen i udbetalingen af pensionen alene skyldes ændringer i Deres private økonomiske forhold, som kommunen ikke har eller har haft mulighed for at have indflydelse på.

For så vidt angår den af Dem anførte indvending om, at De har modtaget pensionen i god tro, idet De ikke troede, at ændringen fik betydning for pensionsberegningen, skal nævnet bemærke, at det fremgår af sagen, at det på mødet mellem Dem, Deres søn og socialforvaltningen i foråret 1981 blev aftalt, at oplysninger om Deres økonomiske forhold skulle indsendes, når disse var endeligt afklarede. Nævnet finder således, at De må have været klar over Deres oplysningspligt herom, hvorfor nævnet ikke kan tillægge det nogen betydning, at De på grund af en misforståelse om gældende regler gik ud fra, at de økonomiske oplysninger trods dette ikke havde nogen betydning.

Nævnet finder således, at De måtte have været klar over, at ændringen i Deres forhold kunne medføre omberegning af Deres pension. Nævnet finder endvidere ikke, at De - trods den af kommunen udviste passivitet - med føje har kunnet gå ud fra, at omberegningen først skulle ske fra et senere tidspunkt, idet De måtte være klar over, at omberegningen beroede på oplysninger, som kommunen kun kunne få fra Dem.

Nævnet vedtog herefter at fastholde sin tidligere afgørelse og stadfæstede således (X) kommunes afgørelse. Det bemærkes, at nævnet fortsat finder, at kravet skal beregnes som anført i nævnets oprindelige afgørelsesskrivelse af 6. marts 1984.

...«

A klagede til den sociale ankestyrelse, der traf afgørelse om at optage sagen, idet styrelsen fandt, at sagen var af principiel betydning.

På tidspunktet for beretningsårets udløb forelå den sociale ankestyrelses afgørelse endnu ikke.

Supplerende oplysninger om sagen

Med skrivelse af 16. december 1986 underrettede Den Sociale Ankestyrelse mig om, at ankestyrelsen i et møde den 21. november 1986 havde truffet følgende afgørelse:

»Ankestyrelsen finder ikke grundlag for at pålægge Dem tilbagebetalingspligt af for meget modtaget enkepension i perioden fra den 15. april 1981 til den 14. maj 1982. Ankestyrelsen har lagt vægt på, at De findes at have opfyldt Deres oplysningspligt over for kommunen. Ankestyrelsen finder heller ikke, at tilbagebetalingskravet kan gøres gældende på andet grundlag.

Ankestyrelsen ændrer således den af ankenævnet den 18. januar 1985 truffede afgørelse.«